

**Podsumowanie opinii prof. Wierzbowskiego dotyczącej planowanej zmiany legislacyjnej
w zakresie
uregulowania w przepisach ustawy o radiofonii i telewizji
obowiązków *must carry* i *must offer***

Prof. Wierzbowski uznał w opinii, iż:

1. Projektowane zmiany wprowadzają szeroki katalog obowiązków i ograniczeń:
 - obowiązek rozprowadzania aż do 35 programów objętych obowiązkiem *must carry must offer* (MCMO) w miejsce dotychczasowych 7,
 - obowiązek MCMO ma dotyczyć operatorów wskazanych dowolnie przez KRRiT w rozporządzeniu,
 - obowiązek umieszczenia programów TV w elektronicznym przewodniku po programach w sposób dowolnie przez KRRiT określony;
 - **ograniczenie swobody umów** w odniesieniu do umów zawieranych przez nadawców z operatorami i umów zawieranych przez operatorów z użytkownikami końcowymi.

Tak szeroki katalog obowiązków i ograniczeń budzi uzasadnione i poważne wątpliwości w zakresie dopuszczalności proponowanych ograniczeń na gruncie wymogów zawartych w art. 22 i 31 ust. 3 Konstytucji. Zgodnie z tymi przepisami, wszelkie ograniczenia zasady swobody działalności gospodarczej mogą być dokonywane **tylko w drodze ustawy (a nie rozporządzeń) i tylko ze względu na ważny interes publiczny, z zachowaniem zasady proporcjonalności.**

2. Przywołany w uzasadnieniu do zmienianych przepisów cel zmian (sprowadzający się do krótkiej wzmianki o bezpieczeństwie państwa i zapobieganiu dezinformacji) wydaje się wątpliwy w świetle oceny dokonanej przez Trybunał Konstytucyjny.
3. Sposób skonstruowania upoważnień do wydawania rozporządzeń przez KRRiT w zakresie (i) określania programów objętych obowiązkiem MCMO oraz (ii) określania podmiotów zobowiązanych do rozprowadzania tych programów jest niezgodny z art. 92 ust. 1 Konstytucji, z uwagi na **zbyt ogólny sposób ich sformułowania w odniesieniu do wagi materii przekazanej do uregulowania rozporządzeniem.** Proponowane zmiany określają jedynie sposób postępowania z programami nadawcy publicznego, nie wyposażają jednak KRRiT zupełnie w żadne kryterium, którym ta mogłaby kierować się ustalając listę programów. Użyte wytyczne są bowiem pozorne. Regulacja ta pozwala zatem Krajowej Radzie na ustalenie zarówno obecności programów na liście MCMO, jak i ich kolejności, w zasadzie w dowolnej konfiguracji.
4. Cel i sposób wprowadzanych ograniczeń, z uwagi przede wszystkim na ich nieproporcjonalność, budzi wątpliwości co do poprawności implementacji przepisów prawa unij-

nego, tj. art. 114 dyrektywy ustanawiającej Europejski Kodeks Łączności Elektronicznej i art. 7a dyrektywy audiowizualnej.

5. Sposób uregulowania *vacatio legis* rodzi uzasadnione wątpliwości, co do zgodności z konstytucyjną zasadą **ochrony interesów w toku** w odniesieniu do nadawców objętych obowiązkiem MCMO w chwili obecnej. Proponowane zmiany określają jedynie **pozorny okres przejściowy**, uzależniony *de facto* jedynie od działań KRRiT co do daty wydania rozporządzenia określającego listę programów MCMO.